

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลแม่อ่อน โทร 053 880745

ที่ ชม 0032.301/503 วันที่ 22 มีนาคม 2565

เรื่อง ขออนุมัติแจ้งเวียนแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน
โรงพยาบาลแม่อ่อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่อ่อน

ตามที่กลุ่มงานบริหารทั่วไป ได้กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิด
หรือคุกคามทางเพศในการทำงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เพื่อเป็นมาตรการป้องกันและจัดการกับ<sup>ปัญหาที่เกิดขึ้น และสามารถดำเนินการเมื่อเกิดกรณีการร้องเรียนเรื่อง การล่วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศ
อย่างทันท่วงที นั้น</sup>

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการ เรื่อง แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิด
หรือคุกคามทางเพศในการทำงาน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เห็นควรแจ้งเวียนมาตรการดังกล่าว ให้กับทุก
กลุ่มงาน/ฝ่าย ของโรงพยาบาลแม่อ่อน เพื่อทราบและถือปฏิบัติ ตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติแจ้งเวียนแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการ
ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน ให้ทุกหน่วยงานทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายสัมพันธ์ นิลยานันท์)
นักจัดการงานทั่วไป兼นำ้งการ

อนุมัติ

(นายสมมิตร สิงห์ใจ)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพชรตันเวชชานุกูล
เฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา รักษาการในตำแหน่ง^{ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่อ่อน}

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลแม่อ่อน โทร 053 880745

ที่ ชม 0032.301/502

วันที่ 22 มีนาคม 2565

เรื่อง ขออนุมัติกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน
โรงพยาบาลแม่อ่อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565 และขออนุญาตเผยแพร่บนเว็บไซต์

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่อ่อน

ตามที่มีการกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณธรรม และ
ความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA)
ประเด็นการกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศในการทำงาน
เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น และการดำเนินการเมื่อเกิดกรณีการร้องเรียนเรื่อง
การล่วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศอย่างทันท่วงที

เพื่อให้การดำเนินการเมื่อเกิดกรณีการร้องเรียน เรื่อง การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ
กลุ่มงานบริหารทั่วไป จึงได้จัดทำแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ
ในการทำงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 แล้วเสร็จ ตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติใช้แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิด
หรือคุกคามทางเพศในการทำงาน ดังกล่าว และขออนุญาตเผยแพร่บนเว็บไซต์ของโรงพยาบาลแม่อ่อน

(นายสมพันธ์ นิลยานันท์)
นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

เห็นชอบ - อนุมัติ

(นายสมมิตร สิงห์เจ)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพชรตันเวชนานุกูล¹
เฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา รักษาการในตำแหน่ง²
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่อ่อน

ประกาศโรงพยาบาลแม่อ่อน

เรื่อง เจตนาการมณ์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน

คณะกรรมการ ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน และบุคลากรทุกคนของโรงพยาบาลแม่อ่อน มีเจตนาการมณ์ร่วมกันที่จะส่งเสริมความเท่าเทียมกันระหว่างบุคคล และสร้างองค์กรที่ปราศจากการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน ด้วยการปฏิบัติต่อกันอย่างให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน และไม่กระทำการใดที่เป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการติดต่อประสานงาน หรือดำเนินงานร่วมกับโรงพยาบาลแม่อ่อน

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเจตนาการมณ์การป้องกัน และแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงานดังกล่าว โรงพยาบาลแม่อ่อน จะดำเนินการ ดังนี้

๑. บริหารงานและปฏิบัตินหลักแห่งความเสมอภาค ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมกันทางเพศ ไม่กระทำการอันเป็นการเลือดปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างทางเพศ และไม่กระทำการใดที่เป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

๒. สร้างวัฒนธรรมองค์กร และปลูกฝังค่านิยมให้แก่คณะผู้บริหาร ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน และบุคลากรทุกคนของโรงพยาบาลแม่อ่อน ให้ปฏิบัติต่อกันโดยให้เกียรติซึ่งกันและกัน และเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๓. สร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ดีในองค์กร และส่งเสริมความปลอดภัยไม่ให้ถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงานให้แก่คณะผู้บริหาร ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องหรือดำเนินงานร่วมกับโรงพยาบาลแม่อ่อน

๔. สร้างกลไกและกระบวนการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

บ/ก

(นายสมมิตร สิงห์ใจ)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเทพรัตนเวชานุกูล¹
เฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา รักษาการในตำแหน่ง²
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่อ่อน

ภาคผนวก

แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน โรงพยาบาลแม่อ่อน

แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน จัดทำขึ้น ตามมติคณะรัฐมนตรีครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงาน ทุกคนไม่ว่าอยู่ในสถานะใดได้รับการปฏิบัติตัวด้วยความเคร่งครัดศรีและปราศจากการถูกล่วงละเมิด หรือ คุกคามทางเพศในการทำงานทุกคนต้องรับผิดชอบในการกระทำและปฏิบัติตามแนวปฏิบัตินี้ โรงพยาบาลแม่อ่อน จะสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ปราศจากการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ด้วยการสร้าง ความตระหนักรู้ การสร้างความรู้ความเข้าใจการกำหนดมาตรการป้องกันและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น และจะ ดำเนินการเมื่อเกิดกรณีการร้องเรียนเรื่องการล่วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศอย่างทันท่วงที รวมทั้งจัด สภาพแวดล้อมและมาตรการต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการล่วงละเมิด/คุกคามทางเพศขึ้น

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ คือ

การกระทำใดๆ หรือพฤติกรรมที่ส่อไปในทางเพศที่เป็นการบังคับการให้อำนาจที่ไม่พึงประณญา ด้วย วาจา ข้อความ ทำทาง แสดงด้วยเสียง รูปภาพ เอกสาร ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งของตามก่อนอาจจะ เกี่ยวกับเพศ หรือกระทำอย่างอื่นในทำนองเดียวกันโดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนรำคาญ ได้รับความอับอาย หรือรู้สึกว่าถูกเหยียดหยาม และให้หมายถึงการติดตามรังควานหรือการกระทำใดที่ก่อให้เกิด บรรยายกาศไม่ปลอดภัยทางเพศ โดยเฉพาะจากการสร้างเงื่อนไขซึ่งมีผลต่อการจ้างงาน การสรรหา หรือการ แต่งตั้ง หรือผลกระทบอื่นใดต่อผู้เสียหายทั้งในหน่วยงานของรัฐและเอกชน รวมถึงสถาบันการศึกษา

พฤติกรรมที่พึงปฏิบัติเพื่อป้องกันปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

- บุคลากรของหน่วยงานควรให้เกียติเพื่อร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา
- บุคลากรของหน่วยงานควรลดความเสี่ยงจากปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ เช่น แต่งกาย ให้เหมาะสม หลีกเลี่ยงการอธิบายในลับตาหรือทำงานสองต่อสองกับผู้บังคับบัญชา/ผู้ที่ไม่สนิทสนม/เพศตรงข้าม หรือผู้ที่ไว้ใจอยู่ด้วยในกรณีถูกเรียกเข้าพบหรือรับมอบหมายงานงานนอกเวลาทำงาน เป็นต้น
- บุคลากรของหน่วยงานควรช่วยสอดส่องและรายงานพฤติกรรมการล่วงละเมิด/คุกคามทางเพศเกิดขึ้น ในหน่วยงานต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งไม่ควรเพิกเฉยหากมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นกับเพื่อน ร่วมงาน และควรให้คำปรึกษา รวมทั้งช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมงานด้วย
- ผู้บังคับบัญชาทุกรายต้องทราบเป็นเบื้องต้นว่า ไม่สามารถใช้แรงงานที่ได้โดยตรงในการป้องกันปัญหาการล่วง ละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน
- ในกรณีของผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานในห้อง โดยเฉพาะเวลาทำงานหรือไป ปฏิบัติงานต่างจังหวัด/ต่างประเทศ แบบสองต่อสอง ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาทราบด้วยตัวเองก่อนทุกครั้ง
- บุคลากรควรมีจิตสำนึกรักศักดิ์ศรี ภาคภูมิใจในผลการทำงานของตนเอง เทื่อนคุณค่าการทำงานของ ตนเองมากกว่าที่จะก้าวหน้าโดยวิธีอื่น

พฤติกรรมที่ไม่พึงปฏิบัติเนื่องจากเข้าข่ายเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเป็นเรื่องที่มีข้อบกพร่องของทางเพศ ซึ่งไม่สามารถระบุพฤติกรรมได้อย่าง ครอบคลุมทั้งหมด อย่างไรก็ตามให้ทราบก่อนว่า การกระทำเกี่ยวกับเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่ต้องการและความ เดือดร้อนรำคาญ อึดอัด อับอาย ถูกเหยียดหยาม ถือว่าเข้าข่ายการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ อาทิ

1. การกระทำการทางสายตา เช่น

- การจ้องมองร่างกายที่ส่อไปในทางเพศ มองข้อนใต้กระโปรง มองหน้าอกหรือจ้องลงไปที่คอลีส์ จนทำให้ผู้อุปนิสัยรู้สึกอึดอัด อับอายหรือไม่สบายใจ หรือผู้อื่นที่อยู่บริเวณตั้งกล่าวมีความรู้สึกเช่นเดียวกัน

2. การกระทำการด้วยวาจา เช่น

- การวิพากษ์วิจารณ์รูปร่าง ทรงตัว และการแต่งกายที่ส่อไปทางเพศ
- การซักชวนให้กระทำการใด ๆ ฝนที่ลับตา ซึ่งผู้อุปนิสัยทำไม่เพียงประสงค์และไม่ต้องการการพูด

เรื่องคลอกเกี่ยวกับเพศ

- การเกี่ยวพา ราสี พุดจาแทะโล้ม วิจารณ์ทรงตัว ทรงเพศ จับกลุ่มพฤติกรรมทางเพศของบุคคลในที่ทำงาน การเรียกผู้หญิงด้วยคำที่ส่อไปทางเพศ จับกลุ่มพฤติกรรมทางเพศของบุคคลในที่ทำงาน
- การสนทนารื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์ การแสดงความคิดเห็นต่อสันนิษัยทางเพศและการพูดที่ส่อไปในทางเพศ การถามเกี่ยวกับประสบการณ์ความชื่นชอบในรื่องเพศ การสร้างรื่องโกหกหรือการแพร่่่าသ่ວถือเกี่ยวกับชีวิตทางเพศของผู้อื่น

3. การกระทำการทางกาย เช่น

- การสัมผัสร่างกายของผู้อื่น การอุบค้ำ ภารถูก่อนอย่างมีนัยทางเพศ การจ่วยโอกาสกรอดรั้ง จูบ การหยอกล้อโดยแตะเนื้อต้องตัว การจ่วยโอกาสกรอดรั้ง และการสัมผัสทางการอื่นใดที่ไม่เพียงประสงค์ การดึงคนนานั่งตัก เป็นต้น
- การตามตื้อโดยที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่เล่นด้วย การตั้งใจใกล้ชิดเกินไป การต้อนเข้ามุมหรือห้องทางเดิน การหยักคิ้วหลิวตา การผิวปากแบบเชิญชวน การสัมจูบ การเลียริมฝีปาก การทำท่าน้ำลายหากการแสดงพฤติกรรมที่ส่อไปในทางเพศโดยใช้มือหรือการเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นต้น

4. การกระทำอื่น ๆ เช่น

- การแสดงรูปภาพ วัตถุ และข้อความที่เกี่ยวข้องกับภาพ รวมทั้งการเปิดภาพไปในที่ทำงาน และในคอมพิวเตอร์ของตน

- การแสดงออกที่เกี่ยวกับเพศ เช่น การใช้วีดีโอทีวี ภาพยนตร์ หรือการเขียนเรื่องราวทางเพศในที่สาธารณะ การใช้สัญลักษณ์ ที่แสดงถึงอวัยวะเพศ หรือการร่วมเพศ การสื่อข้อความ รูปภาพ สัญลักษณ์ ที่แสดงถึงรื่องเพศทางอินเทอร์เน็ต เช่น เพชบุ๊ค ไลน์ ฯลฯ เป็นต้น

5. การกระทำการทางเพศที่มีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์

- การให้สัญญาที่จะให้ประโยชน์ เช่น ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน ผลการเรียน ทุนการศึกษาดูงาน การเลื่อนเงินเดือนหรือตำแหน่ง การต้อสัญญาการทำงาน หากผู้อุปนิสัยกระทำการใดๆ ก็ตามที่เป็นส่วนตัว เช่น ขอให้เป็นค้างคืนด้วย ขอให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย หรือขอให้ทำอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับรื่องเพศ เป็นต้น

- การข่มขู่ให้เกิดผลในทางลบต่อการจ้างงาน การศึกษา การข่มขู่ว่าจะทำร้าย การบังคับให้มีการสัมผัสทางเพศ หรือการพยายามกระทำการใดๆ หรือกระทำการใดๆ

สิ่งที่ควรกระทำการเมื่อถูกกล่าวถ่วงและเมิดหรือคุกคามทางเพศ

- แสดงออกทันท่วงที่ว่าไม่พอใจในการกระทำการของผู้กระทำ และถอยห่างจากการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศนั้น
- ส่งเสียงร้องเพื่อให้ผู้กระทำการหยุดการกระทำ และเรียกผู้อื่นช่วย
- บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการบันทึกเสียง บันทึกภาพหรือภาพถ่าย หรือถ่าย Video Clip (หากทำได้)
- บันทึกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเป็นลายลักษณ์อักษรทันทีที่เหตุการณ์เกิดขึ้น โดยจดบันทึก วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ คำบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ชื่อของพยานและ/หรือบุคคลที่สามซึ่งถูกกล่าวถ่วง หรืออยู่ในเหตุการณ์
- แจ้งบัญชาที่เกิดขึ้นให้บุคคลที่ไว้ใจได้ทราบทันที

- หารือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อน และแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้บังคับบัญชา บุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วยตนเอง โดยอาจให้เพื่อนร่วมงานเป็นที่ปรึกษาหรือร่วมไปเป็นเพื่อนกีดี
- กรณีผู้ถูกกระทำอย่าง/กลัว อาจให้เพื่อนมาแจ้งแทน แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกกระทำ

กระบวนการแก้ไขปัญหาอย่างไม่เป็นทางการ

การยุติปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศจะใช้กระบวนการการอย่างไม่เป็นทางการในการแก้ไขปัญหาเป็นลำดับแรก

สิ่งที่ผู้ถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศต้องดำเนินการ

- ในกรณีที่สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ ให้พูด/เขียนถึงผู้กระทำ เพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกระทำทราบพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับและร้องขอให้หยุดการกระทำ ผู้ถูกกระทำอาจขอให้มีคนอยู่เป็นเพื่อนหรือพูดในนามตนเองได้

- ในกรณีไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ให้ดำเนินการ ดังนี้

ร้องขอความช่วยเหลือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำ หลังจากเกิดเหตุการณ์ขึ้นและให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการค้นหาข้อเท็จจริง ภายใน ๑๕ วัน หากไม่ดำเนินการใด ๆ ถือว่าผู้บังคับบัญชาละเลยหน้าที่ต่อการปฏิบัติหน้าที่

ร้องขอหน่วยงานที่รับผิดชอบให้มีบุคคลเป็นผู้ประสานงาน เพื่อช่วยเหลือจัดให้มีการประชุมหารือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาทางยุติอย่างไม่เป็นทางการ หรือผู้ไกล่เกลี่ยช่วยเหลือในการยุติเรื่องดังกล่าว ซึ่งมีการทำหน้าที่ ๑๕ วัน เช่นเดียวกัน

สิ่งที่ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องดำเนินการ

- ให้หัวหน้าหน่วยงานดำเนินการแต่ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง จำนวน ไม่เกิน ๕ คน ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการที่มีตำแหน่งสูงกว่าคู่กรณี บุคคลจากหน่วยงานต้นสังกัดของคู่กรณี โดยมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าคู่กรณี โดยอาจมีบุคคลที่มีเชพเดียวกันกับผู้เสียหายไม่น้อยกว่าหนึ่งคน และให้มีบุคคลที่ผู้เสียหายไว้วางใจเข้าร่วมรับฟังในการสอบข้อเท็จจริงได้ หรือกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมดำเนินการสอบข้อเท็จจริง ทั้งนี้ ให้รายงานผลต่อหัวหน้าหน่วยงาน และหากต้องมีการดำเนินการทางวินัย ขอให้คณะกรรมการนำเสนอข้อมูลเสนอผู้บริหาร ประกอบการดำเนินการทางวินัย

- ตรวจสอบหาข้อเท็จจริงอย่างละเอียดรอบคอบ และแจ้งมาตรการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ผู้ร้องทุกข์ทราบภายใน ๓๐ วัน หากดำเนินการไม่เสร็จในกำหนดดังกล่าว ให้ขยายเวลาออกไปอีก ๓๐ วัน

- ให้ดำเนินการหรือการสนับสนุนผู้ร้องทุกข์และผู้ถูกกล่าวหาอย่างเท่าเทียมกันและจะไม่ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด จนกว่าข้อกล่าวหาจะได้รับการพิสูจน์ว่ากระทำการผิดจริง

- เป็นตัวกลางในการเจรจาแก้ไขปัญหาอย่างไม่เป็นทางการและเป็นการลับ โดยจัดการแก้ไขปัญหาตามความเหมาะสม เช่น เจรจากับผู้ถูกกระทำเพื่อให้มั่นใจว่าไม่มีพฤติกรรมการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเกิดขึ้น จัดการเจรจาประเมินข้อพิพากษาว่าคุณภาพซึ่งได้รับความยินยอมจากทั้งสองฝ่าย การนำเสนอเรื่องไปยังผู้บังคับบัญชาในระดับสูงขึ้นไป การแยกคู่ความไม่ให้พบปะกันโดยความยินยอมของผู้ถูกกระทำ ฯลฯ

- เมื่อสามารถตกลงกันได้แล้ว ขอให้ทั้งสองฝ่ายลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษร และให้เก็บไว้ในแฟ้มประจำตัวของทั้งสองฝ่าย

หน่วยรับเรื่องร้องทุกข์ภายในโรงพยาบาลแม่อ่อน

- ผู้ป่วยค้าบัญชาทุกระดับของผู้กระทำ
- คณะกรรมการรับเรื่องร้องเรียนของโรงพยาบาลแม่อ่อน

ช่องทาง/วิธีการร้องทุกข์

- กล่องรับเรื่องร้องทุกข์ภายในโรงพยาบาลแม่อ่อน
- ผู้ร้องทุกข์สามารถร้องทุกข์ด้วยตนเอง ทางโทรศัพท์ หรือเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น จดหมาย จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- ผู้ร้องทุกข์ควรร้องทุกข์ต่อบุคคลหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งจนกว่าจะเสร็จกระบวนการ การไม่มีการดำเนินการใด ๆ จึงร้องทุกข์ต่อบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

หน่วยรับเรื่องร้องทุกข์ภายนอก

- ศูนย์ประสานการบังกันและแก้ไขปัญหาการถ่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน (ศปคพ.) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว